

Іван Котляревський.—Енеїда, на українсьну мову передицьована. З малюнками художника П. Д. Мартиновича. Стор. 224. Київ, 1912. Ціна 20 коп., на кращ. папері 35 коп.

Було вже кілька дешевих виданнів невимірущої поеми Котляревського, праматері нашого нового письменства. І все-таки, одно по одному, виходять усе нові й нові видання. Це знак, що вона й досі знаходить собі читачів не тільки між людьми, що читають—сказати б—з обов'язку, але й серед широкої публіки, яка в книзі шукає собі науки, забавки чи розваги. Це найкраща відповідь на всякі розмови про те, що Котляревський „застарів“ і зробився тільки історичною постаттю в нашому письменстві. Виходить, що єще у нас багато людей, які дивляться на твори Котляревського не як на історичний матеріал, а як на такі, що можуть ще давати художнє задоволення, можуть торкати розум і серце. І звичайно, це не дивина, коли зважити на справжні прикмети невимірущої поеми. Застаріли у ній де-які другорядні деталі, але основний тон її все ще лишається свіжим, та довго ще й буде таким. Перший твір нашого нового письменства з честю видержав більш, ніж столітню спробу через свої художні прикмети, свій блискучий юмор, гуманну думку, які так високо ставлять його в історії нашого письменства.

Нове видання „Енеїди“ зроблено досить гарно, коли вважати на дуже дешеву ціну його. Справний текст, чітний друк, не злий папір—все це разом з невеличкою ціною, певне, сприятиме тому, що це видання широко розійдеться між небагатим читачем. В тексті надруковано відомі малюнки П. Мартиновича, — шкода лиш, що художник ілюстрував не цілу поему, а тільки перших дві пісні.